FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,
dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 5 grudnia 2025 roku – godz. 19.00

Istota elegancji

Koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Paweł Maślanka skrzypce
Izabela Kokosińska obój
Edyta Moroz fagot
Yesong Lee wiolonczela

Jakub Przybycień dyrygent

W programie:

GIOACCHINO ROSSINI
Uwertura do opery *La scala di seta* [6']

JOSEPH HAYDN
Symfonia koncertująca B-dur Hob. I:105 [24']
– Allegro
– Andante
– Allegro con spirito

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN
VII Symfonia A-dur op. 92 [38']
– Poco sostenuto – Vivace
– Allegretto
– Presto – Assai meno presto – Presto
– Allegro con brio

PAWEŁ MAŚLANKA

Koncertmistrz Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, z którą występuje również jako solista. Współzałożyciel orkiestry kameralnej West Side Sinfonietta. Absolwent Uniwersytetu Muzycznego F. Chopina w Warszawie w klasie prof. Krzysztofa Podejki (2010). Jest laureatem kilku ogólnopolskich konkursów skrzypcowych, m.in. w Warszawie, Zielonej Górze, Poznaniu, Katowicach, Łodzi i Gdańsku. Współpracował z orkiestrą Sinfonia Varsovia, z którą dokonał wielu nagrań płytowych oraz odbył liczne tournée w Polsce i za granicą. Prowadzi działalność pedagogiczną: jest wykładowcą w Akademii Sztuki i w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Szczecinie.

YESONG LEE

Urodziła się w 1995 roku w Seulu. Ukończyła studia na Uniwersytecie Yonsei u prof. Young-Chang Cho jako najlepsza absolwentka roku. Magisterium z wyróżnieniem uzyskała w Musikhochschule w Lubece u prof. Ulfa Tischbireka. Dzięki kursom mistrzowskim u Gustava Riviniusa, Marii Kliegel i Wen-Sinn Yanga pogłębiła swą wrażliwość artystyczną, świadomość stylu i techniczną precyzję. Zdobyła szerokie doświadczenie uczestnicząc w akademiach orkiestrowych Philharmonisches Orchester Lübeck i Norddeutsche Philharmonie Rostock. Od 2024 roku pełni funkcję prowadzącej grupy wiolonczel w Orkiestrze szczecińskiej Filharmonii. W Lubece kontynuuje zaawansowane studia solistyczne (Konzertexamen).

EDYTA MOROZ

Solistka fagocistka Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Absolwentka Akademii Muzycznej w Łodzi. Członkini zespołu kameralnego FeelHarmony Quintet, z którym dokonała nagrań dwóch albumów płytowych. Realizuje się jako pedagog – jej uczniowie zdobywają liczne nagrody na konkursach krajowych i międzynarodowych. Została uhonorowana Nagrodą Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej za szczególny wkład w rozwój edukacji artystycznej w Polsce.

IZABELA KOKOSIŃSKA

Absolwentka Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach. Od 1996 roku pierwsza oboistka Orkiestry szczecińskiej Filharmonii, z którą wzięła udział w setkach koncertów i dokonała wielu nagrań płytowych (wykonując partię I oboju oraz rożka angielskiego).

Od 2012 roku współtworzy FeelHarmony Quintet, z którym wykonuje muzykę klasyczną oraz dedykowane zespołowi kompozycje współczesne.

W 2018 roku została odznaczona Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis".

JAKUB PRZYBYCIEŃ

Półfinalista Malko Conducting Competition (2024), laureat nagrody Neeme Järviego, przyznanej podczas Gstaad Conducting Academy (2021), jeden z sześciu zwycięzców International Conducting Competition w Rotterdamie oraz finalista Herbert von Karajan Young Conductors Award podczas Festiwalu w Salzburgu (2025).

W sezonie 2025/2026 realizuje projekty symfoniczne m.in. z Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña i wiolonczelistą Kianem Soltanim, z Sinfonią Rotterdam, European Union Youth Orchestra (EUYO) w Bolzano, Deutsche Philharmonie Merck (IX Symfonia Beethovena) i Arctic Philharmonic Orchestra. Ponadto asystuje przy produkcji spektaklu *Kopciuszek* (Balthasar-Neumann-Ensembles) i dyryguje przedstawieniami łemkowskiej opery *Hołos* Darii Kuziak w trzech różnych polskich miastach.

W poprzednich sezonach zadebiutował z Camerata Salzburg, Kyiv Symphony Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra, EUYO i Orkiestrą Kameralną Leopoldinum. Jest głównym dyrygentem Zürcher Orchester-Sozietät, współpracował z London Symphony Orchestra, Luzerner Sinfonieorchester, Musikkollegium Winterthur, Württembergische Philharmonie Reutlingen i in.

W latach 2023–2025 był asystentem Ludovica Morlota, dyrygenta Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña. Uczestniczył w kursach mistrzowskich u Neeme i Paavo Järvich, Marin Alsop, Jaapa van Zwedena, Thomasa Hengelbrocka, Pétera Eötvösa, Jormy Panuli, Michaela Sanderlinga i in. Studiował w Zurychu, gdzie jego mentorami byli Johannes Schlaefli i Christoph-Mathias Mueller.

Jakub Przybycień jest również utalentowanym skrzypkiem. Studiował grę na skrzypcach w Hochschule der Künste w Bernie i grał we wspomnianej EUYO.

Istota elegancji

Niewątpliwie wenecka premiera jednoaktowej farsy dwudziestoletniego **Gioacchina Rossiniego** (1792–1868) ***Jedwabna drabinka*** (*La scala di seta*, 1812) nie była sukcesem. I nie była to wina muzyki (będącej nader udaną próbką włoskiego *belcanto*), lecz libretta – wprawdzie napisanego zgrabnie i dowcipnie, ale eksploatującego kolejny raz temat zawartego w sekrecie małżeństwa, które staje się źródłem perypetii bohaterów. Po tytułowej drabince wspina się co noc Dorvil do swej potajemnie zaślubionej żony Giulii. Z jedwabnego przedmiotu skorzysta jednakże ktoś jeszcze, co znacznie skomplikuje i tak zawiłą już akcję... Wszystko, oczywiście, musi skończyć się dobrze: młoda para bez obaw będzie mogła wyznać swą tajemnicę.

Dopiero w latach pięćdziesiątych ubiegłego stulecia ponownie sięgnięto po *Jedwabną drabinkę*, która szczęśliwie została zrehabilitowana i od czasu do czasu pojawia się w repertuarze teatrów operowych oraz na nagraniach.

Uwertura (czy raczej – jak to w owym czasie we Włoszech zwykło się pisać – *sinfonia*) zapowiada wesoły nastrój dzieła. Nie czyni tego jednak od razu: na początku słyszymy powabne i marzycielskie *Andantino*, w całości powierzone instrumentom dętym. Dodajmy na marginesie, że jest to jedna z nielicznych uwertur Rossiniego, w których kompozytor zachował w pełni model formy sonatowej. (6')

Podobno **Joseph Haydn** (1732–1809) był jednym z najsympatyczniejszych kompozytorów. Jak się zdaje, nie sposób zaprzeczyć temu osądowi, gdy słucha się pisanej dla Londynu w trakcie drugiej podróży do tego miasta ***Symfonii koncertującej B-dur Hob. I:105*** (1792). Konkurenci chcieli jednak przyćmić sukces Haydna, organizując koncerty jego ucznia, Ignaza Pleyela. Szczęśliwie artystów nie udało się ze sobą poróżnić, choć Haydn – w geście poniekąd prowokacyjnym – sięgnął po gatunek, dzięki któremu w londyńskich salach koncertowych błyszczał wszak Pleyel: symfonię koncertującą z udziałem kilku solowych instrumentów. Ów wybór zasugerował mu jego przyjaciel, organizator podróży do Londynu i znakomity skrzypek, Johann Peter Salomon. Jako instrumenty solowe Haydn wprowadził obój, fagot, skrzypce i wiolonczelę.

Recenzent *The Monday Herald* pisał, że nowe dzieło Haydna zespoliło w sobie wszystkie zalety jego muzyki. *Symfonia B-dur* okazała się „głęboka, lekka, poruszająca, oryginalna", a do tego jeszcze świetnie wykonana. Zgodnie z regułami gatunku łączyła styl koncertu instrumentalnego (skądinąd niezbyt bliskiego Haydnowi) z aspiracjami symfonicznymi.

Jak komentuje Conrad Wilson, „w pierwszej części – w niezbyt śpiesznym, miejscami nawet rozleniwionym *Allegro* – cztery partie solowe wyłaniają się z orkiestry, by ostatecznie wyzwolić się spod jej dominacji: w zbiorowej kadencji brzmią już jak samodzielny *ensemble*. Urzekające środkowe *Andante* jest serenadą w najsubtelniejszym stylu, przywodzącą na myśl Haydnowski cykl *Nokturnów dla króla Neapolu*. Finał (*Allegro con spirito*) otwiera pełen werwy temat, po którym następuje muzyczny żart, polegający na nagłym spowolnieniu tempa – solowe skrzypce imitują wówczas coś w rodzaju operowego recytatywu; taki gag mógłby jak najbardziej pojawić się w którejś z *Symfonii londyńskich*".

Warto zwrócić uwagę, jak Haydn na wiele sposobów łączy instrumenty solowe w przeciwstawne pary, uzyskując tym samym nad wyraz ciekawe efekty kolorystyczne. (24').

VII Symfonia A-dur op. 92 (1812) **Ludwiga van Beethovena** (1770–1827) wydaje się jedną z najbardziej pojemnych znaczeniowo, bogatych w przypisywane jej pozamuzyczne sensy, symfonii kompozytora. Od Piątej i Szóstej dzielą ją cztery lata, od Pierwszej – dwanaście i zarazem cała muzyczna epoka.

Richard Wagner mówił o tym dziele, że jest ono apoteozą tańca. Jednocześnie pewną zagadkę stanowi to, że tak dojrzały kompozytor wybrał akurat taniec do wyrażenia swych myśli i emocji. Doszukiwano się zatem w tej symfonii bachicznej orgii, ludowej rewolucji czy nawet świętowania upadku Napoleona, przede wszystkim widziano tu jednak swoisty balans dionizyjskiego żywiołu i pierwiastka apollińskiego, rozkiełznanej zmysłowości i duchowej równowagi. Część druga (*Allegretto*) miała ponoć powstać pod wrażeniem zwiedzanych przez kompozytora rzymskich katakumb. Szybko stała się jednym z najbardziej rozpoznawalnych i popularnych fragmentów dziewiętnastowiecznej muzyki symfonicznej, chętnie wykonywanym w rozmaitych transkrypcjach.

Część pierwsza rozpoczyna się długą, mroczną introdukcją (*Poco sostenuto*) z dwoma tematami i rozwinięciem, po której następuje *Vivace*. Dominują tu ból i cierpienie, jakby niczym nieuzasadnione, pozbawione przyczyny. Nad nimi wznosi się dziwnie spokojna, taneczna melodia skrzypiec, stanowiąca wyrazisty kontrast (czy mają rację ci, którzy doszukują się tu znaku nawiedzenia przez pogańską Konieczność – Nemezis?) Wyraziście dochodzi tu do głosu złożony kontrapunkt (muzyczny znak przeszłości), pojawia się fragment fugowany. Pełen mocy punkt kulminacyjny nieomal poraża wyobraźnię słuchacza.

Wspomniana część druga (*Allegretto*) jest skrzyżowaniem formy wariacyjnej i pieśni z triem. Zaskakuje zwłaszcza fugowana wariacja piąta: powraca tu za-

tem użycie kontrapunktu. Dominuje nastrój tajemnicy, wręcz żałoby – jest to taniec, ale taniec śmierci raczej niż marsz żałobny...

Ogniwo trzecie (*Presto*) – dość nietypowo skonstruowane scherzo z powtórzonym triem (*Assai meno presto*) i kodą (całość więc wedle modelu ABABA) – jest chyba najbardziej taneczne. Każdy z jego tematów znajduje tu swe rozbudowane rozwinięcie.

Finał (*Allegro con brio*) inicjuje harmoniczna eksplozja, po której dopiero rozbrzmiewa pierwszy temat. Ponieważ w częściach pierwszej i trzeciej zostały już wykorzystane motywy taneczne (na które zwykle było miejsce w części ostatniej), Beethoven postarał się o finał mniej „uczony", wolny już od kontrapunktycznych komplikacji, przywodzący na myśl Haydna ze środkowego okresu twórczości. Tym samym kompozytor mógł ów finał mocniej skontrastować z częścią pierwszą.

Aczkolwiek dzieło wyrasta z klasycyzmu, dalece wykracza poza jego ramy kształtem swych tematów i ekspresją. Jego instrumentacja opiera się na wyrazistym przeciwstawieniu smyczków i instrumentów dętych, rozmaicie łączonych w wielu fragmentach symfonii. (38')

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,
bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.
In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille. Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 5. Dezember 2025 – 19:00 Uhr

Die Essenz der Eleganz

Sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Paweł Maślanka Violine
Izabela Kokosińska Oboe
Edyta Moroz Fagott
Yesong Lee Cello

Jakub Przybycień Leitung

Programm:

GIOACCHINO ROSSINI
Ouvertüre zur Oper *La scala di seta* [6']

JOSEPH HAYDN
Sinfonia concertante B-Dur Hob. I:105 [24']
– Allegro
– Andante
– Allegro con spirito

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN
Sinfonie Nr. 7 A-Dur op. 92 [38']
– Poco sostenuto – Vivace
– Allegretto
– Presto – Assai meno presto – Presto
– Allegro con brio

PAWEŁ MAŚLANKA

Konzertmeister des Sinfonieorchesters der Stettiner Philharmonie, mit dem er auch als Solist auftritt. Mitbegründer des Kammerorchesters West Side Sinfonietta.

Absolvent der F.-Chopin-Musikuniversität Warschau in der Klasse von Prof. Krzysztof Podejko (2010). Preisträger mehrerer Violinwettbewerbe, u. a. in Warschau, Zielona Góra, Posen, Kattowitz, Łódź und Danzig. Er arbeitete mit dem Orchester Sinfonia Varsovia zusammen, mit dem er zahlreiche CD-Aufnahmen realisierte und viele Tourneen im In- und Ausland unternahm. Er doziert an der Akademie der Kunst sowie an der Staatlichen Musikschule in Stettin.

YESONG LEE

Geboren 1995 in Seoul. Studium an der Yonsei-Universität bei Prof. Young-Chang Cho, als beste Absolventin ihres Jahrgangs. Ihr Masterabschluss mit Auszeichnung erfolgte an der Musikhochschule Lübeck bei Prof. Ulf Tischbirek. Durch Meisterkurse bei Gustav Rivinius, Maria Kliegel und Wen-Sinn Yang vertiefte sie ihre künstlerische Sensibilität, Stilbewusstsein und technische Präzision. Umfangreiche Erfahrungen sammelte sie in den Orchesterakademien des Philharmonischen Orchesters Lübeck und der Norddeutschen Philharmonie Rostock. Seit 2024 ist sie Stimmführerin der Cellogruppe im Stettiner Sinfonieorchester. In Lübeck setzt sie ihre Ausbildung im Rahmen des Konzertexamen-Studiums fort.

EDYTA MOROZ

Solo-Fagottistin des Sinfonieorchesters der Stettiner Philharmonie. Absolventin der Musikakademie Lodz. Mitglied des Kammerensembles FeelHarmony Quintet, mit dem sie zwei Alben aufgenommen hat. Sie ist auch als Pädagogin tätig – ihre Schüler erzielen zahlreiche Auszeichnungen bei nationalen und internationalen Wettbewerben. Für ihren besonderen Beitrag zur Förderung der künstlerischen Bildung in Polen wurde sie mit dem Preis des Direktors des Zentrums für Künstlerische Bildung ausgezeichnet.

IZABELA KOKOSIŃSKA

Absolventin der K.-Szymanowski-Musikakademie in Kattowitz. Seit 1996 Erste Oboistin des Stettiner Orchesters, mit dem sie an Hunderten von Konzerten teilgenommen und zahlreiche Aufnahmen realisiert hat (1. Oboenstimme und Englischhorn).

Seit 2012 ist sie Mitglied des FeelHarmony Quintet, mit dem sie klassische Musik sowie eigens für das Ensemble komponierte zeitgenössische Werke aufführt.

2018 wurde sie mit der Bronze-Medaille für Verdienste um die Kultur „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis“ geehrt.

JAKUB PRZYBYCIEŃ

Halbfinalist des Malko-Dirigentenwettbewerbs (2024), Preisträger des Neeme Järvi Award während der Gstaad Conducting Academy (2021), einer der sechs Gewinner des Internationalen Dirigentenwettbewerbs in Rotterdam sowie Finalist des Herbert von Karajan Young Conductors Award beim Salzburger Festival (2025).

In der Saison 2025/2026 arbeitet er u.a. mit dem Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña und dem Cellisten Kian Soltani, dem Rotterdam Philharmonic Orchestra, dem European Union Youth Orchestra (EUYO) in Bozen, der Deutschen Philharmonie Merck (Beethovens Sinfonie Nr. 9) sowie dem Arctic Philharmonic Orchestra zusammen. Darüber hinaus assistiert er bei der Produktion von La Cenerentola (Balthasar-Neumann-Ensembles) und leitet die Lemken-Oper Hołos von Daria Kuziak in drei verschiedenen polnischen Städten.

In den vergangenen Spielzeiten debütierte er bei der Camerata Salzburg, dem Kyiv Symphony Orchestra, dem Rotterdam Philharmonic Orchestra, dem EUYO sowie dem Leopoldinum-Kammerorchester. Er ist Chefdirigent der Zürcher Orchester-Sozietät und arbeitete u.a. mit dem London Symphony Orchestra, dem Luzerner Sinfonieorchester, dem Musikkollegium Winterthur und der Württembergischen Philharmonie Reutlingen zusammen.

Von 2023 bis 2025 assistierte er Ludovic Morlot, dem Dirigenten der Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña. Er studierte in Zürich, wo seine Mentoren Johannes Schlaefli und Christoph-Mathias Mueller waren, und nahm an Meisterkursen bei Neeme und Paavo Järvi, Marin Alsop, Jaap van Zweden, Thomas Hengelbrock, Péter Eötvös, Jorma Panula, Michael Sanderling u.a. teil.

Jakub Przybycień ist auch ein begabter Violinist. Er studierte Violine an der Hochschule der Künste Bern und war Mitglied des erwähnten EUYO.

Die Essenz der Eleganz

Zweifellos war die venezianische Uraufführung der einaktigen Farce **La scala di seta** (*Die seidene Leiter*, 1812) des zwanzigjährigen ***Gioachino Rossini*** (1792–1868) kein Erfolg. Und dies lag keineswegs an der Musik – einer ebenso gelungenen wie reizvollen Probe des italienischen Belcanto – sondern am Libretto: Gewandt und witzig geschrieben, griff es doch erneut das altbekannte Motiv einer heimlichen Ehe auf, die zur Quelle zahlreicher Verwicklungen wird. Nacht für Nacht erklimmt Dorvil über die titelgebende Leiter das Zimmer seiner heimlich angetrauten Giulietta. Doch auch eine andere Person wird dieses seidene Hilfsmittel nutzen – was die ohnehin schon verwickelte Handlung zusätzlich durcheinanderbringt… Am Ende jedoch löst sich alles zum Guten auf: Das junge Paar kann ohne Furcht sein Geheimnis offenbaren.

Erst in den fünfziger Jahren des vergangenen Jahrhunderts wurde *La scala di seta* wiederentdeckt und erscheint seither gelegentlich im Repertoire der Opernhäuser wie auch auf Tonaufnahmen.

Die Ouvertüre – oder vielmehr, wie man damals in Italien zu schreiben pflegte, die *sinfonia* – kündigt die heitere Grundstimmung des Werkes an. Dies geschieht allerdings nicht sofort: Zu Beginn erklingt ein anmutiges, träumerisches *Andantino*, ganz den Blasinstrumenten anvertraut. Am Rande sei erwähnt, dass es sich hierbei um eine der wenigen Rossini-Ouvertüren handelt, in denen der Komponist das Modell der Sonatenhauptsatzform vollständig beibehielt. (6')

Man sagt, **Joseph Haydn** (1732–1809) sei einer der liebenswürdigsten Komponisten überhaupt gewesen. Dem lässt sich schwer widersprechen, wenn man seine während der zweiten London-Reise entstandene ***Sinfonia concertante B-Dur Hob. I:105*** (1792) hört. Doch Konkurrenz versuchte, Haydns Erfolg zu schmälern, indem man Konzerte seines Schülers Ignaz Pleyel organisierte. Glücklicherweise gelang es nicht, die beiden Komponisten gegeneinander auszuspielen, obwohl Haydn – gewissermaßen als provokantes Zeichen – zu jener Gattung griff, mit der Pleyel in den Londoner Konzertsälen so glänzte: der Sinfonia concertante mit mehreren solistischen Instrumenten. Angeregt hatte ihn dazu sein Freund, Reiseorganisator und herausragender Geiger Johann Peter Salomon. Als Soloinstrumente setzte Haydn Oboe, Fagott, Violine und Violoncello ein.

Ein Rezensent des *The Monday Herald* schrieb, Haydns neues Werk vereine alle Vorzüge seiner Musik. Die *Sinfonie B-Dur* erwies sich als „tiefsinnig, leicht, rührend und originell" – und zudem vorzüglich dargeboten. Ganz gemäß

den Regeln der Gattung verband sie den Stil des Instrumentalkonzerts (dem Haydn sonst eher fernstand) mit sinfonischen Ambitionen.

Conrad Wilson kommentiert: „Im ersten Satz – einem nicht allzu eilenden, mitunter fast behäbigen *Allegro* – treten die vier solistischen Stimmen in bezaubernder Deutlichkeit aus dem Orchester hervor, bis sie sich in ihrer gemeinsamen Kadenz vollständig von ihm lösen und wie ein eigenes Ensemble wirken. Das hinreißende mittlere *Andante* ist eine Serenade in Haydns zartester Manier und erinnert an seinen exquisiten Zyklus der *Notturni* für den König von Neapel. Das Finale (*Allegro con spirito*) eröffnet ein schwungvolles Thema, dem ein musikalischer Scherz folgt: eine plötzliche Verlangsamung des Tempos, während die Solovioline eine Art opernhaften Rezitativs imitiert – ein Gag, der ohne Weiteres in einer der *Londoner Sinfonien* auftauchen könnte".

Beachtenswert ist, wie vielfältig Haydn die Instrumente paarweise miteinander kombiniert und so unterschiedlichste klangliche Effekte erzielt. (24')

Die **Sinfonie Nr. 7 A-Dur op. 92** (1812) von ***Ludwig van Beethoven*** (1770–1827) gehört zu seinen semantisch komplexesten Werken – sie ist reich an außermusikalischen Bezügen. Entstanden ist sie vier Jahre nach der Fünften und Sechsten sowie zwölf Jahre nach der Ersten – eine bemerkenswert lange Zeitspanne.

Richard Wagner bezeichnete die Siebte als „Apotheose des Tanzes". Rätselhaft bleibt, dass der reife Beethoven gerade das Tänzerische zum Medium seiner Gedanken und Gefühle erhob. Die Sinfonie wurde daher als eine Art Bacchanal, als mit Tönen abgemalte Volksrevolution oder gar als Ausdruck der Freude über den Sturz Napoleons gedeutet; vor allem aber gilt sie als Beispiel für eine subtile Balance von Dionysischem und Apollinischem, Sinnlichem und Spirituellem. Der zweite Satz (*Allegretto*) soll – so eine verbreitete, wenn auch nicht belegbare These – durch den Eindruck der römischen Katakomben angeregt worden sein. Er wurde schnell zu einem der bekanntesten und meistgespielten Stücke der gesamten Sinfonik des 19. Jahrhunderts und erlebte zahlreiche Bearbeitungen.

Der erste Satz beginnt mit einer ausgedehnten, düster gefärbten Einleitung (*Poco sostenuto*), der ein lebhaftes *Vivace* folgt. Schmerz und Leid sind spürbar – als etwas Ominöses und Undurchdringliches. Plötzlich aber tritt eine ruhig schwebende, leicht tänzerische Melodie der Violinen hervor, die einen markanten Kontrast bildet (manch einer erkennt hier ein Symbol der heidnischen Nemesis, also der unerbittlichen Notwendigkeit). Die kontrapunktische Dichte – ein musikalisches Zeichen des Vergangenen – prägt das Satzgefüge; sogar

eine fugierte Passage erscheint. Der machtvolle Höhepunkt überwältigt fast die Vorstellungskraft des Hörers.

Der erwähnte zweite Satz (*Allegretto*) verbindet Variationsform und dreiteilige Struktur. Überraschend wirkt besonders die fünfte, fugierte Variation, in der die Polyphonie erneut hervortritt. Die Atmosphäre des Mysteriösen dominiert – eher ein verlangsamter Totentanz als ein traditioneller Trauermarsch...

Das Scherzo (*Presto*) des dritten Satzes – mit wiederholtem Trio (*Assai meno presto*) und Coda (nach dem Muster ABABA) – wirkt ausgesprochen tänzerisch. Jedes der Themen ist kunstvoll gearbeitet.

Im Finale (*Allegro con brio*) zündet Beethoven zunächst eine harmonische „Explosion", bevor das erste Thema einsetzt. Da die tanzhaften Motive, die üblicherweise dem Schlusssatz vorbehalten sind, bereits in den vorherigen Sätzen präsent waren, gestaltet Beethoven ein „weniger gelehrtes" Finale, das frei von polyphonem Ballast ist und eher an Haydn der mittleren Periode erinnert. So entsteht ein wirkungsvoller Kontrast zum Kopfsatz.

Obwohl das Werk zeitlich noch fest im Klassizismus wurzelt, sprengt es dessen Grenzen deutlich. Die Instrumentation lebt vom klaren Kontrast zwischen Streichern und Bläsern, die Beethoven in vielfältigen Kombinationen gegen- und miteinander führt. (38')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY

10.12
śr, 19:00

The English Baroque

koncert kameralny

Olivia Petryszak flety
Matthew Brown klawesyn

W. BABELL – Koncert fletowy D-dur op. 3 nr 1
H. PURCELL – Almand g-moll
D. PURCELL – Sonata fletowa F-dur
G. F. HÄNDEL – Sonata skrzypcowa G-dur HWV 358
J. BLOW – Mortlake's Ground
G. F. HÄNDEL – Sonata fletowa F-dur HWV 369
H. PURCELL – A New Ground e-moll
A. CORELLI – Sonata skrzypcowa F-dur op. 5 nr 10

12.12
pt, 19:00

Goście w Filharmonii
Orkiestra Muzyki Nowej

koncert symfoniczny

Orkiestra Muzyki Nowej
Agata Zubel sopran
Szymon Bywalec dyrygent

A. WEBERN – Wariacje na orkiestrę op. 30
L. BERIO – Folk Songs (1964)
A. SCHÖNBERG – I Symfonia kameralna E-dur op. 9

19.12
pt, 19:00

20.12
sb, 19:00

Mesjasz. Słowo stało się muzyką

koncert oratoryjny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Chór Polskiego Radia – Lusławice
Eleonore Cockerham sopran
Kacper Szelążek kontratenor
Sylwester Smulczyński tenor
Jaromír Nosek bas
Przemysław Neumann dyrygent

G. F. HÄNDEL – Oratorium Mesjasz HWV 56

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

10.12
Mi, 19:00

The English Baroque

Kammerkonzert

Olivia Petryszak Flöten
Matthew Brown Cembalo

W. BABELL – Flötenkonzert D-Dur op. 3 nr 1
H. PURCELL – Almand g-Moll
D. PURCELL – Flötensonate F-Dur
G. F. HÄNDEL – Violinsonate G-Dur HWV 358
J. BLOW – Mortlake's Ground
G. F. HÄNDEL – Flötensonate F-Dur HWV 369
H. PURCELL – A New Ground e-Moll
A. CORELLI – Violinsonate F-Dur op. 5 nr 10

12.12
Fr, 19:00

Zu Gast in der Philharmonie
Orchester für Neue Musik

Sinfoniekonzert

Orchester für Neue Musik
Agata Zubel Sopran
Szymon Bywalec Leitung

A. WEBERN – Variationen für Orchester op. 30
L. BERIO – Folk Songs (1964)
A. SCHÖNBERG – Kammersinfonie Nr. 1 E-Dur op. 9

19.12
Fr, 19:00

20.12
Sa, 19:00

Messias. Das Wort wurde Musik

Oratorienkonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin
Chor des Polnischen Rundfunks – Lusławice
Eleonore Cockerham Sopran
Kacper Szelążek Countertenor
Sylwester Smulczyński Tenor
Jaromír Nosek Bass
Przemysław Neumann Leitung

G. F. HÄNDEL – Oratorium Messiah (Der Messias)
HWV 56

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZYNI /
KONZERTMEISTERIN
Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE / 1. VIOLINEN
Edyta Wolańska
Izabela Wojciechowska
Joanna Hajkiewicz
Alina Krzyżewska
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Dominik Gugała
Marcin Kieruczenko
Maria Polanowska

II SKRZYPCE / 2. VIOLINEN
Robert Smoliński
Diana Miszkiel-Gugała
Magdalena Pajestka
Robert Cybulski
Aleksandra Górska
Małgorzata Borowiecka
Miłosz Kosmal
Alicja Poręba

ALTÓWKI / BRATSCHEN
Wojciech Mazur
Galina Smolińska
Dominika Kotlicka
Aleksandra Majewska
Izabela Joniec
Ludmiła Rusin

WIOLONCZELE / CELLI
Tomasz Szczęsny
Klara Świdrów
Jacek Tomczak
Matylda Adamus
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE
Karol Nasiłowski
Michał Mitschke
Robert Możejewski

FLETY / FLÖTEN
Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk

OBOJE / OBOEN
Mateusz Żurawski
Katarzyna Rachmaciej

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KLARNETY / KLARINETTEN
Piotr Wybraniec
Krzysztof Krzyżewski

FAGOTY / FAGOTTE
Michał Szydłowski
Zbigniew Kania

WALTORNIE / HÖRNER
Bartosz Wawruch
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski

TRĄBKI / TROMPETEN
Sławomir Kuszwara
Bogdan Rymaszewski

KOTŁY / PAUKEN
Dariusz Jagiełło

GALERIA POZIOM 4

Adrian Koterski | *Zmęczone oczy*

Wystawa *Zmęczone oczy* wyrasta z praktyki nieustannego balansowania pomiędzy tym, co rzeczywiste, a tym, co projektowane przez wyobraźnię. Jej źródłem jest doświadczenie miejsca pochodzenia autora, do którego powrócił po latach nieobecności – odmienionego, szorstkiego, industrialnego osiedla w Szczecinie, zazębiającego się z terenami Stoczni, w którym fragmenty obiektów, przedmioty i pozostawione ślady od lat budzą poczucie obcości i nierealności. To właśnie tam narodziła się wrażliwość na materię pozbawioną funkcji, na rzeczy nie do końca rozpoznawalne, uruchamiające procesy wyobrażeniowe. Z biegiem czasu ten sposób patrzenia rozszerzył się – obejmując nie tylko zewnętrzne formy, ale również wewnętrzne obrazy, które pojawiają się na granicy jawy i snu.

Prezentowane prace są kontynuacją tej postawy – stanowią próbę uchwycenia momentu, w którym percepcja przestaje być stabilna, a widzenie zaczyna tworzyć własne hybrydy: połączenia realnych bodźców, wspomnień, lęków i myśli.

Zmęczone oczy odnoszą się do stanu bliskiego omamom, w którym wzrok jest znużony, ale właśnie przez to bardziej podatny na obrazy niestabilne. W takim widzeniu rzeczy przechodzą z materii w wyobrażenie, a wyobrażenie powraca w materii prac – proces przypominający cyrkulację, zmiany stanów skupienia, tworzy obieg napędzający powstawanie obiektów, które krążą w nim niczym echo. To właśnie tam, w tej szczelinie percepcji, pojawiają się formy – jak krótkie przebłyski na granicy jawy i snu, w momencie tuż przed zamknięciem powiek, gdy rzeczywistość i sen łączą się w jeden obraz.

[Art.Room]

Tomasz Lazar | *Shinjuku Crush*

W samym centrum jednej z największych metropolii świata znajduje się prawdziwy fenomen codziennego życia – stacja Shinjuku. To nie tylko największy węzeł komunikacyjny w Tokio, ale i najbardziej ruchliwa stacja kolejowa na świecie. Otwarta w 1885 roku, dziś każdego dnia obsługuje ponad 3,5 miliona pasażerów.

Poranki na Shinjuku to osobny spektakl – ludzie tłoczą się na peronach, a tłum jest tak gęsty, że trudno byłoby wsunąć igłę między ramiona pasażerów. W tej masie ciał, dźwięków i porannego pośpiechu można dostrzec ciekawy paradoks: wielu podróżnych, mimo zgiełku, śpi na stojąco, kołysząc się z zamkniętymi oczami w rytmie pociągów, które prowadzą ich do biur, sklepów i szkół.

Shinjuku nie jest tylko stacją – to również mikrokosmos japońskiego życia.

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godzinach 12.00 – 16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 20 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

Adrian Koterski | *Müde Augen*

Die Ausstellung *Müde Augen* erwächst aus der Praxis des unaufhörlichen Balancierens zwischen Realem und von der Vorstellungskraft Entworfenem. Sie rührt von der Erfahrung ihres Schöpfers her, der nach Jahren der Abwesenheit an seinen Herkunftsort zurückkehrte – an ein abgeändertes, rohes, industrielles Gebiet in Stettin, das ans Werftgelände grenzt und in dem Überreste von Gebäuden, Gegenstände und hinterlassene Spuren seit Jahren ein Gefühl des Fremden und Irrealen hervorrufen. Hier entstand die Sensibilität für Materie ohne Funktion, für kaum greifbare Dinge, die imaginative Prozesse anstoßen. Im Laufe der Zeit weitete sich diese Wahrnehmungsweise aus – sie umfasst nicht nur äußere Formen, sondern auch innere Bilder, die an der Schwelle zwischen Wachsein und Traum erscheinen.

Die gezeigten Werke führen diese Haltung fort; sie versuchen, den Moment einzufangen, in dem die Wahrnehmung instabil wird und das Sehen beginnt, eigene Hybriden hervorzubringen – reale Eindrücke, Erinnerungen, Ängste und Gedanken verschmelzen dabei.

Müde Augen verweisen auf einen Zustand, der nahe an Halluzinationen liegt, in dem das Sehvermögen erschöpft ist, gerade deshalb aber anfälliger für instabile Bilder wird. In solch einer Sichtweise gehen die Dinge von der Materie in die Vorstellung über, und die Vorstellung kehrt in die Materie der Werke zurück – ein Prozess, der an Zirkulation und Zustandsänderungen erinnert und einen Kreislauf schafft, der die Entstehung von Objekten antreibt, die in ihm wie ein Echo zirkulieren. Dort, in dieser Spalte der Wahrnehmung, erscheinen Formen – wie kurze Aufblitze an der Schwelle von Wachsein und Traum, in dem Moment kurz vor dem Schließen der Augenlider, wenn Reales und Traumhaftes zu einem Bild verschmelzen.

[Art.Room]

Tomasz Lazar | *Shinjuku Crush*

Im Zentrum einer der größten Metropolen der Welt befindet sich ein wahres Phänomen des Alltagslebens – der Bahnhof Shinjuku. Er ist nicht nur der größte Verkehrsknotenpunkt Tokios, sondern auch der verkehrsreichste Bahnhof der Welt. Eröffnet im Jahr 1885, befördert er heute täglich über 3.5 Millionen Fahrgäste.

Morgens sieht man dort ein besonderes Spektakel – Menschen drängen sich auf den Bahnsteigen, das Gedränge ist so dicht, dass man kaum eine Nadel zwischen die Schultern der Fahrgäste schieben könnte. In diesem Meer aus Körpern, Geräuschen und morgendlicher Hast zeigt sich ein interessantes Paradox: Viele Reisende schlafen (trotz des Trubels) im Stehen, wiegen sich mit geschlossenen Augen im Rhythmus der Züge, die sie zu Büros, Geschäften und Schulen bringen.

Shinjuku ist weit mehr als ein Bahnhof – es ist ein Mikrokosmos des japanischen Lebens.

Die Galerien sind an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12:00 bis 16:00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15:30 Uhr).

Eintrittskarten zum Preis von 20 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten und auf der Website filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Freier Eintritt für Kinder bis 10 Jahre und Personen mit Behinderungen.

Konzertbesucher:innen können die Galerien während der Pausen und bis eine halbe Stunde nach Konzertende kostenfrei besuchen.

INFORMACJE

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii, biletomacie oraz za pośrednictwem strony **filharmonia.szczecin.pl**

Kasa Filharmonii:
tel. +48 91 431 07 20
kasa@filharmonia.szczecin.pl
Kasa jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00
w piątek w godz. 13.00–20.00
w sobotę w godz. 12.00–16.00
oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia:
Tel. +48 539 94 94 54
Infolinia jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Zakup bądź rezerwacja biletów wiąże się z *akceptacją Regulaminu sprzedaży i rezerwacji biletów* oraz *Regulaminu sprzedaży internetowej*, obowiązujących w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.
Regulaminy są dostępne na stronie filharmonia.szczecin.pl oraz w kasie Filharmonii.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię.

Więcej: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Sekretariat Filharmonii jest czynny:
od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30
tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl
filharmonia.szczecin.pl

Filharmonia zastrzega sobie prawo zmiany repertuaru i wykonawców.

INFORMATIONEN:

Der Verkauf von Eintrittskarten erfolgt an der Kasse der Philharmonie,
am Ticketautomaten und über die Internetseite **filharmonia.szczecin.pl**

Kasse der Philharmonie:
tel.: +48 91 431 07 20
kasa@filharmonia.szczecin.pl
Die Kasse ist geöffnet:
Dienstag bis Donnerstag 13 bis 18 Uhr,
Freitag von 13 bis 20 Uhr,
Samstag 12 bis 16 Uhr,
sowie eine Stunde vor jeder Veranstaltungder Philharmonie,
die eine Eintrittskarte erfordert.

Info-Hotline:
+48 539 94 94 54
Die Info-Hotline ist erreichbar:
von Dienstag bis Donnerstag 10 – 16 Uhr

Mit dem Kauf oder der Reservierung von Eintrittskarten akzeptieren Sie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungenfür den Kartenverkauf und die Reservierung* sowie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Online-Verkauf*, die bei der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin gelten. Die Bestimmungen sind unter filharmonia.szczecin.pl und an der Kasse der Philharmonie erhältlich.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Mehr: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:
von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr
Tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl
filharmonia.szczecin.pl

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenasem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Partnerem edukacyjnym jest Zachodniopomorska Szkoła Biznesu.

Der Bildungspartner ist die West Pomeranian Business School.